

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16CoZm/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516209049
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrýlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3516209049.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrýlovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivce Čelkovej v spore žalobkyne Ing. Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. Z. XX, I. proti žalovanej B. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Dr. R. XXX/XX, O. V. O. o zaplatenie 17 000 Eur s príslušenstvom o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 36CbZm/11/2017-20 zo dňa 23. októbra 2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 36CbZm/11/2017-21 zo dňa 13.11.2017 takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol odpor podaný žalovanou proti platobnému rozkazu Okresného súdu Trenčín č.k. 36CbZm/11/2017-16 zo dňa 28.9.2017. V odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že súd prvej inštancie vydal vo veci platobný rozkaz, proti ktorému podala včas žalovaná odpor. V odpore žalovaná uviedla, že dôvodom podania odporu je vytváranie psychického nátlaku na jej osobu pri realizovaní podpisu prevzatia záväzku za P. F.. Zástupca žalobkyne využil jej zlé psychické rozpoloženie a prišiel na adresu jej trvalého pobytu už so zmluvou o prevzatí dlhu. Od tej doby sa jej už neozval do termínu podania odporu sa jej už nepodarilo zhromaždiť potrebné dôkazy. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie z ust. § 267 ods. 2 CSP. Poukázal na to, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že žalovaný v odpore musí uvádzať skutočnosti odôvodňujúce spochybenie žalobcom tvrdeného nároku, čiže žalovaný v odôvodnení musí opísať rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku a k odporu musí pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Ako uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí žalovaná neuviedla žiadne vecné ani právne tvrdenia, ktoré by bolo možné klasifikovať ako vecné odôvodnenie odporu, teda vo veci samej. Žalovaná v odpore nerozporovala ani právny základ ani výšku platobným rozkazom uloženej sumy, uviedla veci nesúvisiace so žalobcom uplatnenou sumou, neuviedla žiadne tvrdenie na obranu proti uvedenému nároku žalobcu. Súd prvej inštancie vyhodnotil odpor ako podaný bez vecného odôvodnenia a ako taký podľa § 267 ods. 2 písm. c) CSP odmietol.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutím zo dňa 13.11.2017 č.k. 36CbZm/11/2017-21 vydal opravné uznesenie v časti poučenie, v ktorom v zmysle zákona poučil, že je možné podať proti rozhodnutiu odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín písomne v 2 vyhotoveniach. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.12.2017.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie (v spojení s opravným uznesením zo dňa 13.11.2017 č.k. 36CbZm/11/2017-21) podala v zákonnej lehote žalovaná odvolanie. V odvolaní uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhuje vytýčenie pojednávania v tejto veci, kde dokáže, že prevzatie zmluvy, ktorá je doložená v spise, bola podpísaná v zlom psychickom rozpoložení,

nakoľko dlžník P. F. v tom období dával peniaze jednej agentúre na vymáhanie pohľadávok, ktorá bola splnomocnená zástupcom pani X.. ďalej uviedla, že poslal aj na účet pani X. sumu 100 Eur. Po dohode. V odvolaní uviedla, že dáva dohromady všetky doklady, ktoré zašle súdu prvej inštancie, nakoľko čaká na ich vydanie z bánk. Horeuvedené skutočnosti sú dôvody, na základe ktorých by sa napadnuté rozhodnutie malo zrušiť.

4. Súd prvej inštancie výzvou zo dňa 05.12.2017 vyzval žalovanú, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy súdu uviedla, proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa napáda a aby odvolanie podpísala. V písomnom podaní žalovanej zo dňa 19.12.2017, ktorý bol doručený súdu prvej inštancie dňa 27.12.2017 žalovaná uviedla, že odvolanie smeruje proti rozhodnutiu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.09.2017 pod sp. zn. 36CbZm/11/2017-16 s tým, že v celom rozsahu s týmto rozhodnutím nesúhlasí a písomnosť podpísala.

5. Žalovaná v doplnení odvolania zo dňa 22.03.2018 uviedla, že súd prvej inštancie nesprávnym postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uviedla, že v odpore proti platobnému rozkazu napriek tomu, že nemá dostatočné právne znalosti, napriek tomu v odpore uviedla skutkové tvrdenia o tom, že pri realizovaní odpisu prevzatia záväzku bol na ňu vytvorený psychický nátlak, z čoho možno dedukovať spochybnenie nároku žalobcu zo strany žalovanej, a teda za vecné odôvodnenie odporu, a to najmä ak zákon ani poučenie neuvádzajú, v akej forme a v akom rozsahu má byť vecné odôvodnenie uvedené.

6. K odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom advokáta a navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolanie zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania. Skutočnosti uvádzané v odvolaní sa nezakladajú na pravde a odvolanie nebolo ani podpísané. Zdôraznil, že žalovaná všetky dokumenty podpísala riadne, slobodne a vážne, a tým prebrala záväzok za syna. Podľa názoru žalobcu odvolanie podal jej syn, pán Gono (pôvodný dlžník). V danom prípade dôležité je to, že matka pristúpila v jeho mene k záväzku, pričom pristúpenie k záväzku spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti.

7. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu sa písomne vyjadrila žalovaná prostredníctvom advokátky a poukázala na to, že predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či žalovaná odpor vecne odôvodnila a predmetom odvolacieho konania nie sú skutkové okolnosti veci samej. Z vyjadrenia žalobcu možno ustáliť, že ani samotný žalobca nemá z neurčitého jednostranného písomného prejavu žalovanej, ktoré žalobca označuje ako úkon prevzatia záväzku, jasný názor o povahe záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, keď v jednej časti vyjadrenia sa zmieňuje o prevzatí záväzku a v inej časti o pristúpení k záväzku.

8. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP).

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

10. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne nesprávne podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP zrušiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

11. Podľa § 265 ods. 1 CSP ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trov konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

12. Podľa § 265 ods. 2 CSP ak žalobca predloží spolu so žalobou platobný rozkaz na tlačive zverejnenom ministerstvom spravodlivosti na jeho webovom sídle a na vydanie platobného rozkazu sú splnené zákonom ustanovené podmienky a je zaplatený súdny poplatok, súd vydá platobný rozkaz najneskôr do desiatich pracovných dní od splnenia týchto podmienok.

13. Podľa § 265 ods. 3 CSP ak súd nevydá platobný rozkaz, postupuje podľa § 168 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20170501>>.

14. Podľa § 267 ods. 1 CSP odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 129 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20170501>> sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

15. Podľa § 267 ods. 2 CSP súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný

- oneskorene
- neoprávnenou osobou alebo
- bez vecného odôvodnenia; o tomto následku musí byť žalovaný poučený v platobnom rozkaze.

16. Podľa § 267 ods. 3 CSP ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20170501>>.

17. Podľa § 267 ods. 4 CSP uznesenie o zrušení platobného rozkazu doručuje súd do vlastných rúk; žalobcovi spolu s uznesením doručí aj odpor.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 30.3.2017 sp.zn. 2Cdo 74/2016 ako súd dovolací vyslovil právny názor : „Odpor proti platobnému rozkazu je špecifickým spôsobom procesnej obrany účastníka konania, ktorá má za predpokladu splnenia zákonom stanovených podmienok (včasnosť, odôvodnenosť vo veci samej a podanie oprávnenou osobou) absolútny kasačný účinok voči platobnému rozkazu. Z ustanovení Civiľného sporového poriadku o náležitostiach odporu jednoznačne vyplývala len povinnosť odpor odôvodniť vo veci samej. Z obsahového hľadiska pritom postačovalo, ak z odôvodnenia odporu vyplýval iba nesúhlas účastníka konania s vydaným platobným rozkazom, resp. povinnosťou, ktorá mu bola platobným rozkazom uložená (viď III. ÚS 161/2009). Na odôvodnenie odporu podaného proti platobnému rozkazu mohol žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne) spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti zaplatiť žalobcovi ním uplatňovanú pohľadávku. Nie je pritom rozhodujúce, či žalovaný uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie (R 76/1999). V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná proti platobnému rozkazu, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 17 000 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania, podala včas odpor „z dôvodu vytvárania psychického nátlaku na jej osobu pri realizácii prevzatia záväzku na tretiu osobu“ (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Takto podaný odpor podľa názoru odvolacieho súdu bezpochyby demonštruje nesúhlas žalovanej s uložením povinnosti poskytnúť žalobcovi peňažné plnenie a rozhodne ho nemožno považovať za „odpor bez odôvodnenia vo veci samej.“ Žalovaná v odpore spochybňovala existenciu záväzkovo-právneho vzťahu medzi stranami sporu, resp. tvrdila neplatnosť jej záväzku ako dlžníka plniť žalobcovi ako veriteľovi finančnú sumu uloženú platobným rozkazom. Nebolo nutné, aby žalovaná v odpore reagovala na niektoré, či všetky skutočnosti, z ktorých žalobca vyvodzoval svoje právo. So zreteľom na uvedené potom podanie takéhoto odporu žalovanou bolo podaním odporu s odôvodnením vo veci samej, čo malo za následok zrušenie platobného rozkazu ex lege v plnom rozsahu (§ 267 ods. 3 CSP) a súd prvej inštancie mal v spore nariadiť pojednávanie. Ak napriek tomu súd prvej inštancie odpor odmietol, odňal tým žalovanej možnosť ďalej konať pred súdom.

19. Odvolací súd uvádza, že žalovaná v odpore nepochybne vyslovila nesúhlas s povinnosťami uloženými v platobnom rozkaze v prospech žalobcu, namietala neplatnosť prevzatia záväzku, vyslovila, že nárok žalobcu považuje za neplatný. Odôvodnenie odporu žalovanou proti platobnému rozkazu považuje odvolací súd za odôvodnenie vo veci samej a zo strany žalovanej nie je nutné vyžadovať, aby dôvody neplatnosti konkretizovala

vo vzťahu k tvrdeniam uvedeným v žalobe čo do základu a výšky s uvedením rozhodujúcich skutočností, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému peňažnému nároku, pretože touto obranou sa bude musieť vysporiadať súd prvej inštancie pri prejednaní veci v riadnom konaní. Pretože v danej veci neboli splnené procesné podmienky na odmietnutie odporu proti platobnému rozkazu podľa § 267 ods. 2 písm. c/ CSP súdom prvej inštancie, odvolací súd uznesenie tohto súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Podaním odporu s vecným odôvodnením nastali podľa § 174 ods. 2 O.s.p. účinky zrušenia platobného rozkazu zo zákona a súd prvej inštancie nariadi na prejednanie sporu medzi žalobkyňou a žalovaným pojednávanie.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd ostatnými odvolacími námietkami žalovaného nezaoberal.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 396 ods. 2 súd prvej inštancie.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).